



Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Capvt Primvm. Historiæ de Iosepho, laus meritissima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

Quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea, que a desunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino. Noë enim beneficiis divinis gratissimus, vix egressus est arcam, mox in gratiarum actione sospitator tot munda animalia sacrificavit. Immolemus Deo, & nos hostia laudis sacrificemus sacrificium iustitiæ. Sacrificium Deo spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus non despiciet. Hoc illud mundum est animal quod Numini gratissima est victima. Quanta possumus submissione animi, gratissimus in omnibus & pro omnibus gratias agentes. Hæc est enim voluntas Dei. Sed alterum hic documentum instillo.

II. Omnia cum Deo incipe, omnia fini cum Deo. Noë mi hoc ingressus in arcam & egressus significat. Eodem nimirum vitæ actiones omnes dirigendæ, ut quidquid ordimur vel terminamus, ad Dei nutum arbitriumque fiat. Ecclesiæ quotidianum votum est: Cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cuncta finiatur. Priscæ sapientiæ monitum est: A Iove principium: Deus non decimas tantum, sed & primitias petit. Quod Bernardus ad mores Christianos trahens, surgentibus nobis, inquit, ad laudes Dei, om-

nis exinde tenor operis nostri, in ipsius laudibus formetur & vivificetur. Omnes vitæ nostræ actiones, præsertim principio sui & fine, consecrandæ sunt Deo. Alioqui multum agimus, & finem parum agimus, quia deest actionum anima; nec enim ille formantur, nec vivificantur, quæ Deo non consecrantur. Ita nonnunquam totis triginta, quadraginta, quinquaginta annis laborant, sed ubi labori nostri? si non cum Deo cepti, aut finiti saltem cum Deo perierunt. Voluit olim Deus, ut Aaron ad ingressum & egressum sanctuarii campanulis aureis officii sui moneretur. Umbra fuit sanctissimæ præceptionis, quæ Dei nos meminisse jubet ad omne actionis principium & finem. Quod Christus Ioannis ore ac calamo cõmendans sepius, Ego sum ostium, inquit, per me si quis introierit, salvabitur: & ingredietur, & egredietur, & pascua inveniet. Ego sum alpha & omega, principium & finis, dicit Dominus Deus. Omnium igitur actionum nostrarum principium & finis sit Deus. Atque hoc est, quod ad Paulus inculcat: Omne quodcumque feceritis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi facite. Quocirca omnia cum Deo incipe, & fini cum eo.

FINIS NOEMI.

I O S E P H
A E G Y P T I P R O R E X
D E S C R I P T V S.

C A P V T I.

Historia de Iosepho laus meritisissima.



IOSEPHVM, MI LECTOR, Ægypti nominatissimum Proregem, sub oculos, & in lucem educimus. Historia est multo nomine cõmendatissima. Nam 1. Fecundissima rerum est. Non opus hic Rhetorum purpuris ac stibio, res ipsa loquitur: copia dicendi abundantissima. Hic verba rei decant, non res verbis. In sacris paginis vix quidquam uberius ad dicendum. Hic seges disserendi multo quàm amplissima.

2. Lucundissima est historia. Varii eventus in eâ, & D perquam miri, adversi, prosperi; tristes, læti; felices, tragici; sperati, optati, insperatissimi. Hic plurimum amenitatis, præter maximam præceptionum varietatem. Nihil hic fastidii, putem aut nausæ obrepit ulli. Nec enim totis bibliis jucundius quid legi censcam. Series rerum plena voluptatis.

3. Curiosissima. Liceat sic loqui. Hic possumus Athenienses esse, qui ad nihil aliud vacabant, nisi aut discere, aut audire aliquid novi. Curiola nonnumquam veluti sacrum piper parca manu inspergere ad libandum quid verat? Non scio illud Hæc clamantis: Hæc dicit Dominus redemptor tuus sanctus Israël: Ego Dominus Deus tuus docens te utilia. Eruditionem priscam à sacris penitus excludere, est vites non putare, sed eas cum Thrace rustico ab radicibus excindere. Pri-

C sci Patres tam pro suggestu, quàm in scriptione historias profanas, gentium mores, litteraturam Ethnicam rebus seriis ac sacris inferuerunt. Augustinus de civitate Dei viginti duos libros, quos suum partum agnoscit, & grande opus nominat, ita conscribit, ut quidquid in Romanâ, & Græcâ historiâ eruditum, elegans, memoratu dignum, iis appositisimè inferuerit. Idem Cyprianus, Basilius, Hieronymus, idem & alii fecerunt. Paulus, Ecclesiastes orbis, carmina, poëtas, & Atheniensium Deum modicis cæteroque scriptis immiscet. Sutor non sinit setâ sed filo, aut cheleumate, eo tamen soleas non confueret, nisi setam adhiberet. Ita veterum profana eruditio, quandoque libanda, sed libanda tantum, non avariter ingurgitanda. Elegantiæ priscæ velut Ægyptiorum vaia sunt populo Dei commodata. Nos ad contextum rectius intelligendam aliquid scientiæ curiosioris adspersimus.

4. Aptissima hæc historia Iosephi omnibus Ordinum hominibus, summis, infimis, opulentis, egenis, nuptis, innuptis, senibus, juvenibus, viris, diuinis hominibus. Hic omnis ætas, sexus, status documentorum satis habet, quæ combibant, satis habet. Iosephus venditus virtutum maximarum Magister. Quem Hebræus Psalter commendans: Constituit eum, inquit, dominum domus sue, & principem omnis possessionis sue. Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum & senes ejus prudentiam doceret. A Iosepho erudimur omnes.

5. Compositisissima & ordinatissima est historia. Alterum ex altero pendet, velut torquis annulus ex annulo. Neque hic opus ordine artificioso, naturalis, sed decorus est. Ut quæque suo sunt gesta tempore, ita narantur. Neque nos alium quàm historiæ ipsius & rerum gestarum ordinem servabimus.

Iosephus fraternā invidiā, malo insana-
bili exerceatur.

6. Com-
pendiosis-
sima est.

6. Compendiosissima est, & velut archivum earum maxime præceptionum omnium, quas de Conformatione humane voluntatis ad divinam, cum in Heliotropio, tum tibi spasm tradidi. Hæc una historia divina Providentiæ vigiliis infopitas falli necias sub unum collocat aspectum.

7. Utilis-
sima politic.
In editione
mea incipit
hic Philon
liber p. a. 411.
Ultimum de
mundo inter
Philonis li-
bros non nu-
meratus.

7. Utilissima politicæ. Philo Iudæus vir eruditissimus universæ quadraginta sex libros scripsit, inter eos decimus nonus est, quem inscripsit: Vita viri civilis Iacobi filius, Prorex Ægyptus, integerrimus Iosephus; vir verè civilis, civilissimus fuit, qui non solum Ægyptum, sed & orbem pene univèrsam à famis interitu servavit incredibili prudentiā; qui adversa, & prospera, amara & dulcia, læta & tristia liberalissimè gustavit; qui summi Magistratus forma, qui optimi Principis idea, qui virtutum effigies existit viva. Hanc Moses in libro Geneseos ex asse pinxit.

8. Utilis-
sima sanctis
moribus si-
mul & pul-
cherrima.

8. Utilissima sanctis moribus simul & pulcherrima. In libris divinis nulla, reor, historia est, quæ ad mores sanctos componendos magis faciat. Si quis pictorum primæ indis colores non satis possit exprimere, secundæ forsitan poterit aut reflexæ, vel certè tertie, quæ non tam colores quam eorum umbram refert. Ita si Christi sanctissimos mores, cuius vita nihil fuit unquam in terris sanctus, quæ virtutum omnium absolutissimum fuit exemplar, ad imitationem proponam, arduum videbitur sublimissimam hanc perfectionem imitari. Ergo Apographum ostendo, Iosephum Christi Domini tyrum. Hic suum quisque penicillum expediat, & pingat, quod facere poterit, imitatione multò faciliori. Hoc certè Pater cœlestis in se conari vult. Nam quos præscit & prædestinat conformes fieri imaginis filii sui. Ideo vociferatur Paulus: Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Sic horter & ego, imitatores estote Iosephi, sicut ille in plurimis imago fuerat Christi. Hic certè virtutū nobilissimarum cernere est contextum. Hic vera imago illustris patientiæ, charitatis magnæ, castitatis admirandæ, singularis constantiæ.

Rom. c. 8.
vers. 29.
1. Cor. c. 11.
vers. 1.

9. Plenissi-
ma est affe-
ctibus.

9. Plenissima affectibus: Benedictus Fernandus Lusitanus Theologus: Historiam Iosephi venditi, agebat, nunquam memoro, nunquam lego, quin mihi ubertim lacrymæ prorumpant. Non miremur; Homini etiam sicco oculo hi fontes fluant necesse est, cum cœperit legere Iosephum in collo Benjamin lacrymantem. Si vis me flere, flendum prius ipsi tibi est. In hac historiā nobilissimi flent oculi: Quid mirum si alii sequantur. Præsertim cum nihil hic fabularum, aut figmentorum, auxes, aut exaggerationes nullæ; nihil per hyperbolen dictum. Omnia ex asse verissima. Spiritus sanctus dictavit, Moses amantissimus fuit. Ecclesia, ut cetera Geneseos scripta, recepit. Historiæ animam ajun esse veritatem. Hic ipsa fermocinatur veritas. Hinc

10. Effica-
cissima est
ad persua-
dendum.

10. Efficacissima ad persuadendum. Divinæ paginæ immensum sapientiæ mare, & incredibile dicendi pondus continent: hic infinita latent mysteria: sua vis vel singulis, usque minimis vocalis, vel syllabis, vel litteris, vel ipsis punctulis. Christus id pronuntians: Amen quippe dico vobis, donec transeat calum & terra, jota unum aut unus apex non præteribit à lege, donec omnia fiant. De hac divini sermonis efficaciâ Paulus: Vivus est, inquit, sermo Dei & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti. Eam ob rem consultum, credo, fecerim, & multis utile ac gratum, si historiæ sacræ contextum suo cuique capiti præmittam. Latinus ille ac elegans est, præ aliis divinarum legum libris. Quamvis scripta cœlestia his ornamentis non egeant.

Matth. c. 5.
vers. 18.

Hebr. c. 4.
vers. 12.

A

B

C

D

Ioseph cum sexdecim esset annorum, pascbat gregem cum fratribus suis adhuc puer; & erat cum filiis Bala & Zelæ uxoris uxoris patris sui, accusavit, fratres suos apud patrem suum crimine pessimo. Israël autem diligebat Ioseph super omnes filios suos, eo quod in senectute genuisset eum: fecit ei tunicam polymitam. Videntes autem fratres eius, quod à patre plus caritatis filius amaretur, oderunt eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui. Accidit quoque ut visum somnium referret fratribus suis, quæ causa majoris eadē seminarium fuit. Dixitque ad eos, Audite somnium meum, quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro, & quasi confurgere manipulum meum, & stare, vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum. Responderunt fratres eius: Nunquid Rex nos ter eris? aut subiciemur ditioni tue? Hæc ergo causa somniorum atque sermonum invidia & odii fontem ministravit. Aliud quoque vidit somnium, quod narrans fratribus, ait: Vidi per somnium quasi solem, & lunam, & stellas undecim adorare me. Quod cum patri suo, & fratribus suis retulisset, increpavit eum pater suus & dixit: Quid sibi vult hoc somnium, quod vidisti? Num ego, & mater tua, & fratres tui adorabimus te super terram? Invidabant ei igitur fratres sui: Pater verò rem tacitus considerabat.

Ioseph ocellus patris sui, inter fratres suos oppiliones opilio, invidiam eorum evitare non potuit. Cùmque duplex somnium, & cœleste commemorasset, magis furebat invidia velut stimulus agitata. Fratrem hoc odium & invidiam triplex tormentum accendit. Primum, Impatientia; nequibant illi ferre se accusatos. Accusavit autem Ioseph fratrem apud patrem de crimine pessimo, vel quod affiduis diem litibus ac rixis frangerent, vel alias immemoribus Numinis verecundiam pensi non haberent, & pene in bestias degenerarent. Ne scrutemur hic plura. Alterum, Superbia; nam somnium narrans: Vidi, ait, nos ruri colligare manipulos, porro meum erigi & à vestris circumfusis adorari. Vidi etiam, inquit, à Sole & Lunâ, & venerabundis undecim sideribus me coli. Hoc Germani Ioseph ægerimè ferentes: Nunquid Rex nos ter eris? Inquit, num ad genia tua supplices advolvemur? Tertium, Invidia; Patri omnium charissimus erat. Invidabant ei igitur fratres sui. Nec leviter invidorum oculos vestis polymita iussit, quam adolecenti Iosepho parens fecerat. Hæc odiorum causæ.

Hic velim, mi Lector, novam in hac descriptione methodum, sed rei accommodatam observes. Dixerat Ioseph fratribus: Somniabam nos in campis ligare manipulos, & manipulum meum stare sublimem & erectum, eumque à vestris in terram pronis saluati. Ad Iosephi animum nos in singulis dissertationibus manipulos ligabimus, ad historiam enucleatius proponendam. Ita demum supra septuaginta præceptionum moralium manipulos collecturi. Placet hoc ei nomen indere, eam etiam ob causam, quod in quavis dissertatione plures quidē manipulos ligaturi, non nisi unum tantum alterumve soluturi sinus in spicas, & pensilemque de iis locuturi, ut historiæ mysteria melius in lucē eruamus. Manipulus plurium spicarum fascis collectus est. Ad hunc ritum nos documenta, præceptiones, monita dabimus, velut manipulos, quos Lector solvat, acuratius singula perpendendo. Exemplo rem monstramus. Hoc capite nobis consideranda hæc monita, hi manipuli.

1. Homo homini demon: Non tantum homo homini lupus. Ferarum nullam, sed nec ullum diabolorum demon homo